

Lietuviai Lenkijoje

Lenkijoje šiuo metu gyvena daugiau kaip 20.000 lietuvių. Įvairiais keliais jie čion atvyko. Vienų gimtinė Lenkijoje, kiti karo keliais atklydo, treči — žmonos ar vyro atvedinti. Didžioji Lenkijoje gyvenančių lietuvių dauguma susibūrusi Balstogės vaivadijoje, Seinuose. Čia palaidotas lietuvių rašytojas Antanas Baranuskas. Seinuose gyvena apie 12 tūkstančių lietuvių. Čia ir yra Lietuvių visuomeninės kultūros draugija, kuriai vadovauja Algirdas Skripka, centras. Lietuvių galima sutikti ir Varšuvoje, Vroclave, Šečecine, Gdanske, Sopote ir kituose Lenkijos miestuose bei kaimuose.

— Lietuvių visuomeninei kultūros draugijai priklauso apie 2.000 narių. Draugija turi du skyrius — Varšuvoje ir Vroclave, o taip pat 43 lietuvių visuomeninės kultūros rateilus Suvalkuose, Balstogėje, Lubline, cecine, Šupske ir k. Draugija turi savo leidinį lietuvių kalba Draugijos Vroclavo skyriui priklauso 110 narių.

— Vroclavo centre priešais miesto rotušę įsikūrusi lietuviška seklyčia, Vroclavas, Rynek 7, Seily.

Seklyčia — tai tartum mažutė Lietuvos salėlė Lenkijoje. Pravėrus jos duris, atsiveria Vilniaus panoramą su Gedimino kalno papėdėje boluojančia katedra. Seklyčios lankytojai nuolat gali susipa-

žinti su lietuvių dailininkų darbų reprodukcijomis. Kas mėnesį keičiama ekspozicija. Seklyčioje visada galima rasti naujausius Lietuvos laikraščius ir žurnalus, pasiskaityti lietuvišką knygą. Yra daugiausia 600 tomų lietuviškų knygų bibliotekėlė. (Išvijių laikraščiai ar knygos Lenkija patenka labai sunkiai ir retai. Lenkijoj cenzūra šiuo atžvilgiu nenusileidžia rusiškajai. E.)

— Vroclave gana populiarus mūsiškis lietuvių liaudies dainų ir šokių ansamblis «Vilnelė». «Vilnelė» ne kartą su pasisekimu koncertavo Vroclavo teatruose, su daina ir šokių apkeliaavo Vroclavo ir Opolės vaivadijas.

— Narsiujų Lietuvos sūnų, Atlanto nugalėtojų Šepono Dariaus ir Stasio Girėno žuvimo 35 metų sukakties proga Myslibuše (buv. Soldine) atidengė me memorialinę lentą.

Lenkijoje yra apie 30 lietuvių pradinį mokyklų. Daugumoje jos išsidėsčiusios Seinu krašte. Punske yra lietuvių vidurinė mokykla. Kai kuriose lenkų mokyklose dėstoma ir lietuvių kalba.

— Vroclave stengiamasi kad vaikai išmokyti kalbėti lietuviškai. Daugelis lietuvių yra kiek pamiršę gimtąją kalbą. Todėl jau treči metai prie Vroclavo skyriaus veikia lietuvių kalbos kursai, kuriuos veda Irena Dambrauskienė ir Pranas Sarlonas.

Jėzuito tėvo Kipo asmenybė

10-ČIO MIRTIES PROGA

Nedaug buvo Lietuvoje sveikų žmonių, taip glaudžiai sutapusių su mūsų tauta ir taip daug jai pasidarbavusių, kaip Tėvas Jonas Kipas. Nelyginame jo nuopelną su kitais ži-

nomais Lietuvos bičiuliais, bet artinantis jo mirties dešimtmečiui, pažvelgsime trumpai į jo gyvenimą ir asmenybę, spinduliuojančią energija, gerumu, atvirumu, nuoširdumu ir brandžia kunigo išmintimi. T. J. Kipas nebuvo nei šventasis, nei masonas, kaip jį bandė apibūdinti kaikurie kauniškiai. Jis buvo didelės inteligencijos ir plačių pažiūrų kunigas, didelis darbininkas ir dar didesnis diplomatas, visuomet optimistas, pilnas energijos bei sąmojaus ir visiškai lojalus Lietuvai bei Šv. Sostui. Nėra ko stebėtis, kad juo pasitikėjo ir prezidentas A. Smetona, ir Lietuvos vyskupas, ir popiežiaus nuncijai, ir dauguma Lietuvos inteligentų. Je visuomet jie klausė jo patarimų, bet dažnai su juo susitikdavo ir aptardavo iškilusias problemas.

JAUNYSTĖS METUOSE

T. Jonas Gerardas Kipas gimė 1884 m. lapkričio 4 die-

na Raesfelde, Vestfalijoje. Jis buvo antrasis iš 14 vaikų. Pa baigęs pradžios mokyklą, įstojo į Tėvų Jėzuitų kolegiją Feldkirche, bet tam tikrais sumetimais išlaikė brandos egzaminus eksternu Vechtos gimnazijoje. Sekdamas dėdės misijonieriaus pavyzdžiu, 1903 m. J. Kipas įstojo į jėzuitų ordiną. Pabaigęs filosofijos mokslus, išvyko į Indiją, kur 4 metus dirbo mokytoju ir auklėtoju darbu. Paskui, sugrįžęs į Olandiją, 2 metus studijavo teologiją. Prasidėjęs pirmajam pasauliniam karui, buvo pašvęstas kunigu ir pašauktas į kariuomenę kapeliono pareigom. Už savo draugumą ir karitatyvinių darbų T. Kipas užsitarnavo net 3 ordinus: maltiečių kryžių ir geležinį antros ir pirmos klasės kryžių.

Pasibaigus karui, T. Kipas studijavo teologiją dar vienerius metus, o 1919 m. buvo nusiųstas į Esseną, kur sunkiomis sąlygomis pradėjo organizuoti katalikų moksleivių

sąjungą Neudeutschland ir Marijos Sambūrj. Tas darbas jam taip sekėsi, kad vienerių metų bėgyje jis patraukė apie 800 moksleivių.

1922 m. rudenį T. Kipas pradėjo taip vadinamą terciatą — gilesnės ordino ir pastoracijos studijas — ir, susirgęs naujokų magistro padėjėjui, po poros mėnesių turėjo persikelti į naujokyną ir pavaduoti ligonį. Čia jį pasiekė gandas, kad ateinančią vasarą turės vykti į Lietuvą ir pradėti pionieriaus darbą.

ATSIKURIANT JĖZUITAMS LIETUVOJ

Gavęs tą žinią, T. Kipas negalėjo užmigti visą naktį. Jam buvo gaila skirtis su pamėgtu darbu Essene ir važiuoti į nepažįstamą kraštą, kurio kalba jam buvo visiškai svetima. Tačiau T. Kipas vyresniųjų valiai neprieštaravo ir 1923 m. liepos 20 dieną pasiekė Kauną.

Kad būtų galima susidaryti tikslesnį jo veikimo ir temperamento vaizdą, paduodame čia jo paties pirmųjų dienų užrašus. «Liepos 20 d. atvykau į Kauną. Apsistojau Birutės viešbutyje. Seminarijoje, pas seseles ir pas prel. Januškevičių «nera vietos». Nenorėdamas išleisti pinigų viešbutiui, pasirinkau atvirame apgriautos (ėvų jėzuitų) bažnyčios bokšte vietą nakvynei ir atsinešiau savo lagaminą. Paskui aplankiau prelatą Dambrauską ir vyskupą Skvirską. Sugrįžęs į bokštą, radau jį tuscia. Vietoj bokšto, seseles man paruošė didelį kambarį.

(Bus daugiau)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų ismetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei daubų įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

PULKININKAS ORZECHOVSKIS

Aš jau buvau pastebėjęs, kad pulk. Orzechovskis neturėjo pakankamai darbo tokiame skaičiui žmonių. Jų reportai apie repatrijantus irgi buvo keisti. Tai didžiausi įtarimai dėl atvykstančių, tai po savaitės pilna jų rehabilitacija. Aš pats pasikalbėjau su keliais iš tų suimtajų ir su jų giminėmis Lietuvoje. Tarp tų giminių man ypač patiko vienas vakarietinės kultūros ir su universiteto diplomu pirklys, dažnai keliaujantis į Vokietiją ir Prancūziją. Aš įgijau jo pasitikėjimą, ir man paaiškėjo visa pulk. Orzechovskio veikla.

Surinkęs visas žinias, vieną dieną aš pasirinkau pareigūną ir pavedžiau jam nuvykti su keliais žmonėmis ties apygardos teismo rūmais Laisvės Alėjuje. Ten pulk.

Orzechovskis pasitiko vieną žmogų ir priims iš jo voka. Davęs laiko tam kitam žmogui pasišalinti, pareigūnas turėjo priėti prie pulkininko ir perduoti jam mano reikalamą skubiai sugrįžti į įstaigą.

Pulkininkas Orzechovskis gyveno netoli, Vasario 16 gatvėje. Tai numatydamas aš įspėjau pareigūną: jeigu pulk. Orzechovskis norėtų užėiti į savo butą, jokių būdu neleisti ir saugoti, kad jis pakėlėjui nenudėtų kur voko.

— Jei pulkininkas pasipriešintų ir vistiek eitų į butą? — paklausė siunčiamas pareigūnas.

— Paimk stiprius vyrus, imk vežiką ir atvežk jį. Griežtai vykdyk, kaip įsakyta. Aš čia lauksiu, — užbaigiau.

Po valandos pasirodė pasišūstieji su pulkininku Orzechovskiu. Užpakalyje jo ėjęs pasišūstasis pareigūnas, taip

pat rusas, tarnavęs slapyvardė P., nurodė man į dešinę švarko kišenę. Pulkininkas buvo išbalęs, jo visuomet rodomas ablonas dingo. Tačiau jis dar pamėgino, nors silpnai, pareikšti savo nepasitenkinimą:

— Koks čia skubumas; net žmonai, kuri laukė su pietumis, neleido pranešti, — pratarė pulkininkas.

— Pulkininke, štai ant stalo popierius: sėskite ir parašykite man raportą, prašydamas atleisti iš tarnybos, — ramiai, bet tvirtai pasakiau.

— Aš turiu nuopelną Lietuvai. Kuo remdamasis tamsta to reikalauji, be jokios mano kaltės, be jokių įrodymų? — įžūliai ir gana pikta atšovė pulkininkas.

— Aš išstudijavau jūsų bylą. Jūs su Lietuva nieko bendra neturite. Neradau nė mažiausios bylos, kuri būtų jūsų iškelta. Kur jūsų nuopelnai? — įrodymai? — Gerai. Išimkite juos iš savo švarko dešinės kišenės!

Pulkininkas iš karto sumazėjo ir siekė plunksnakočio.

— Ne, dabar, prašau, išimkite tuos įrodymus. Pažiūrėkite, kiek jų yra.

Pulkininkas paklausė. Ir aš paėmęs iš jo drebančios rankos voka, perdaviau jam suskaityti.

— 75 tūkstantinėmis, — padavė man pulkininkas.

— Dabar, pulkininke, pasakutinis žodis. Prašydamas atsisistatydinimo paminėkite, jog pridėdate tuos 75.000 ostmarkų. (Tuo laiku tai buvo maždaug trijų metų pulkininko alga.) Jei tylėsite ir išvyksite iš Lietuvos, bylos nekelsimė, nes mes taip pat nenorime savo įstaigai tokios rūšies reklamos.

Pulk. Orzechovskį paleidau namo. Kitą dieną, vidurdienį, man skambina kariuomenės teismo prokuroras, majoras Karolis Žalkauskas, klausdamas, ar teisybė, kad pulk. Orzechovskis pagautas su kyšiu. Kodėl jis nepatalpintas į kalėjimą, o paleistas?

Atsakiau kodėl ir daviau jam savo motyvus: kam iš to bus nauda, jei jis pora metų sėdės kalėjime valstybės sąskaiton, o jo žmona vaikščios,

prašydama pašalpos etc. Ar negeriau, kad taip patvarkyta? Prokuroras nesutiko ir pareikalavo atsiųsti bylą, kurią jis pavedė kariuomenės tardytojui. Tardytojas tą pačią dieną pulkininką ištarė, paleido laisvėn su 5.000 užstatu. Bet pulkininkas tik dabar susisprato. Tolimesnės bylos eigos nelaukė ir kitą dieną jau buvo užsienyje, Berlyne.

Man buvo įdomu, kaip ta istorija iškilo viešumon. Pulkininkas juk buvo senas vilkas, kodėl jis netylėjo? Nėsuaku buvo tai išaiškinti. Pulkininkas turėjo butą Vasario 16 gatvėje. Ten kiekvieną vakarą sueidavo panašūs rusai pareigūnai iš kitų įstaigų, kortuodavo ir gerdavo iki vėlyvos nakties.

Susidarė savotiškas klubas kooperacijos pagrindu: sudėdavo kiek pinigų šeimininkei, dalyviai gaudavo užkasti ir gerti. Paėmęs lošiant banką, irgi turėdavo dėti 10% į bendrą katilą tam pačiam tikslui. Čia suplaukoavo ir visi pletkai iš miesto ir įstaigų. Vieta buvo puiki ir šnipam, atvykstantiems iš Rygos ar Berlyno «aplankyti» savo gerų draugų. (B. d.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$60.00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$0 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikeis skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas rėdacija taisy savo auožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Dėl mokyklėliu pas mus

Ar siūlomos pas mus atgaivinti daraktorių mokyklėlės ir jų metodai nebuvo pasenę, archaiški ir priešingi moderniems metodams bei laikams? — Darantienas šį priekaištą, norėčiau atsakyti klausimu: ar jie buvo pasenę okupuoto Vilniaus krašto mokykloms, prisidėjusioms tiek prie lietuviškos išlaikymo?

REMTI DARAKTORIUS, DAVATKAS VILNIAUS KRAŠTE?!

Mat, nors ir varžant lenkams lietuvių, Vilniaus krašto lietuvių draugijos steigė lietuviškas mokyklas. Jas rėmė Nepriklausomos Lietuvos valdžia. Tačiau vienu metu daugelį tų mokyklų lenkai uždarė ir visai persekiojo jų mokytojus. Kiek vėliau atsteigiant tas mokyklas trūko tikrų, kvalifikuotų mokytojų. Teko pakeisti juos nekvalifikuotais, prasilavinusiais vyrais bei moterim, davatkom.

Lietuvos Vyriausybė dėl to daugeliui jų atsakė paramą. Todėl Vilniui vaduoti Sąjunga sudarė komisiją iš prof. M. Biržiškos, prof. F. Kemėšio ir manęs, Z. Bačelio, atgavimui nutrauktos paramos. Vizite profesoriams išdėdėsiu reikalą, Vyriausybės atstovas kun. Vl. Mironas pareiškė:

— Iki į mokytojus, daraktorius parinktos davatkos nebus pakeistos tinkamesniais mokytojais, Vyriausybė yra nusistačiusi susilaikyti nuo paramos!

— O ko pats tyli, taip karštai kalbėjęs apie tai mūsų posėdyje — kreipdamasis į mane prikaišiojo prof. Biržiška.

Tada aš tariu maždaug tokį žodį:

— Visi čia esantieji gerai atsimename mūsų išeitas rusiškas mokyklas. Tačiau kartais užmirštame irgi visų mūsų išeitą priešpradinę slaptają lietuvišką mokyklą. Aš pats ją esu išėjęs dėka dviejų davatku: mano motinos ir kaimo senmergės davatkos Eringytės, abi temokėjusios tik skaityti lietuviškai.

— Motinos tėvas, nors tuo laiku jau meldavosi lietuviškai, bet vaikystėje buvo mokytas lenkiškai, vieną rytą, ištraukęs iš kažkur lenkišką elementorių, pasisiūlė mokytis mane lenkiškai skaityti. Tačiau motina, tardama: «Praėjo ponų laikai» — sviedė elementorių į degančią krosnį. Po to tuoj pat mane padavė tai pačiai, ją mokinusiai, daraktorei Eringytei išmokyti ir mane lietuviškai skaityti bei paruošti pirmajai Komunijai.

— Panašiose sąlygose randasi dabar ir Vilniaus krašto lietuviai. Kvalifikuotų mokytojų trūksta. Be to, mokytojai turi su baime vis dairytis į lenkų policiją. O davatka, tvėrusi policininką už atlapų, rėkia: «Tu, farmazone, neužginsi man mokytis vaikučių melstis lietuviškai! Manau, kad ir profesorius Biržiška, pats išstremtas iš Vilniaus, tai patvirtina.

— Pritariu! Tik stebiuosi, kaip man neatėjo į galvą tos daraktorės davatkos.

— Gana! — pasakė kun. Mironas ir paklausė: — Kiek jums ten reikia? — Išėjome su 50.000 litų.

IŠSILAIKYTŲ IR PAS MUS

Taigi, nedidelėms mokyklėlėms, vaikų grupelėms mokytojų gavimo problemos sprendimas ir pas mus būtų toks pat kaip ir Vilniaus krašte. Skęstantiems gelbėti nelaukiama specialiųjų plaukikų, bet tuoj gelbstima. Skirtumas būtų lėšų sukėlime.

Vilniaus krašto mokyklas Lietuvos Vyriausybė rėmė privalomais tautiečių įnašais. Čia gi būtų lietuviai, tautinio susipratimo skatinami, laisvi aukotojai. Be abejo, tėvų pareiga yra susidėti, o organizuotos Brazilijos Lietuvių Bendruomenės — visai prisidėti ir remti. Tėvų sutikimas mokytis ir mokydinti vaikučius lietuviškai: o kitų lietuvių — registruo

Dirbtinai slepiama spauda

Gyvenimas Uppsaloje vėl sugrįžo į seną vagą, nebematyti to turistų antplūdžio ir parengtyje besibūriuojančių policininkų, kurie buvo uždėję savotišką antspaudą šiam senam ir ramiam akademiniam miestui, glėbojusiam Pasaulio Bendrijų Tarybos IV-ji visuotinį susirinkimą.

Pabrėžtinai «moderniuju menu» išdekoruota posėdžių salė, gitaros ir džiazas, politinės demonstracijos ir «šit-in» katedroje taip pat paliko įspūdį, jog kažkam rūpėjo labiau pasirodyti mados ženkle, tarsi šiuolaikinė krikščionybė reikalautų «našu» dienos stabams. Nekitaip tenka vertinti ir vienašališką karo Vietname pasmerkimą, tylo mis apeinant žmogaus teisių ir ypač tikiybines laisvės varžymą komunistų valdomuose kraštuose. Kaip tik šita pastaroji tendencija kėlė didelį pasipiktinimą ir kartėlį tremtinių stebėtojų tarpe.

BALTIEČIŲ CENTRAS

Tai nebuvo staigmena. Iš anksto pramatydami negalėsią pakreipti dalykų eigos kitokia kryptimi, baltiečiai suorganizavo savo atskirą religinės informacijos centrą, kuris veikė šalia kongreso ir savomis jėgomis mėgino atkreipti suvažiavusiųjų dėmesį bei spaudos atstovų dėmesį ne tik į savo pavergtųjų kraštų padėtį, bet ir aplamai į tikinčiųjų gyvenimo sąlygas visoje komunistinėje sistemoje. Surengta speciali paroda, kurioje buvo išstaryti gausūs išeivijos religinės raštijos leidiniai estų ir latvių kalbomis (lietuviams atstovavo čia tik vienas dr. J. Savasis). Laikytojai galėjo visa tai palyginti su pora menkučių kaendorių, kurie sudaro vienintelę

tis Bendruomenės ar rėmimo būrelių nariais, bent minimaliniu įnašu reguliariai finansiškai paremti tas daraktorių mokyklėles. Juk mūsų yra šimtai ir tūkstančiai!

Bendruomenė turėtų padėti tiems mokytojams — daraktoriams, paruošti jiems informacines instrukcijas, paruošti ar gauti multiplikuotus trumpus tekstus bei kitas priemones.

Tokių daraktorių mokyklėlių lankymas vaikams būtų tarsi kokia pramoga: susitikti su kitais vaikais, su jais pasišnekėti, pažaisiti, pasportuoti, padainuoti lietuviškai, paklausyti lietuviškų pasakų, padavimų, skaitymų; tuo pačiu pažengti lietuvių kalbos ir kultūros pažinime. Paskatinimui tekstų skirti premijas, daryti pasivaikščiojimus bei iškylas ir taip toliau.

Be abejo, tokių mokyklėlių pasisekimas žymia dalimi priklausytų nuo tėvų. Jiems išjudinti reiktų didelės propagandos per spaudą, dalinamus lapelius, atsišaukimus, susirinkimus, subuvimus, minėjimus, sakyklą ir šeimyniškas iškilmes.

Bendrom tėvų, Bendruomenės, draugijų, paskirų asmenų pastangom gal susidūrusių į švietimo komisiją ar rėmėjų būrelius — būtų galima nugalėti įvairius sunkumus ir suorganizuoti tas daraktorių mokyklėles, jas visokeriopa skatinti, remti ir sudaryti joms palankią atmosferą tėvų, vaikų, jaunimo ir visuomenės tarpe.

Nepraleiskim progos, kol dar nepervėiu — suorganizuoti jas! Bet šio darbo pradžia Lietuvių Bendruomenė turėtų atžymėti šiuos Jubiliejinius metus, šiuos Lietuvos Laisvės Kovos Metus.

Zenonas Bačelis.

religinę «literatūrą», galėjusią pasirodyti per dvidešimt pokarinių metų sovietinėje spaudoje. Tiek parodoje, tiek prie posėdžių salės buvo platinami įvairūs leidiniai, nušviečiantys Baltijos tautų dabartinę būklę. Čia daug pasidarbavo Svedijos baltiečių komitetas, tautiniai komitetai Bendrijos ir pavieniai asmenys. Atskirai reikia paminėti vaikučius, kurie su dideliu pasisekimu mokėjo pralaužti policijos sargybas, trukdžiusias pasiekti delegatus. Įdomu pastebėti, kad baltiečių skleidiama medžiaga daugiau domėjosi azijiečiai ir afrikiečiai delegatai, negu baltieji.

SPAUDOS KONFERENCIJA

Baltiečių religinės informacijos centre įvykusi spaudos konferencija laikoma pavykusia, nes prisirinko pilna salė. Latvių liuteronų arkivyskupas Lūsis (Toronto) plačiau nušvietė bendrą Baltijos kraštų ir tikinčiųjų padėtį, kurią, anot jo, sovietams nusiūpti nuo pasaulio akių padedanti SSSR ortodoksų užsienio akcija.

Plačiai švedų ir užsienio spaudoje nuskambėjo mestas asmeninis kaltinimas Leningrado metropolitui Nikodemui, kuris Uppsaloje vadovavo pačiai didžiausiai delegacijai ir tą pačią dieną pats turėjo savo spaudos konferenciją. Arkiv. Lūsis užsiminė ir apie sovietinę propagandą prieš išeiviją. Kaip būdingą pavyzdį jis nurodė savo paties atvejį: apie jį skelbiama, kad 1919 m. jis buvęs Latvijos ministeris ir žudęs komunistus, nors tada jam buvę tik 9 metai amžiaus.

Estų ortodoksų atstovas J. Poska iškėlė faktą, kad prieš

7 metus, kai SSSR ortodoksų Bendrija įstojo į PBT, dar veikė apie 22.000 maldos namų, dabar gi jų belikę vos 10.000, bet apie tai tylima. Kai neperseniausiai Rusijos tikintieji atsiuntė savo skundo laišką JT gen. sekretoriui tai apie tai užsiminė tik vienas švedų laikraštis. Kalbėtojas pasmerkė tokia vakariečių tylą ir sakė žinąs savo patirties, kad kaliniams yra didelė paguoda, kai juos užtaria laisvėje gyvenantys draugai.

SOVIETAI PRIEŠ BALTIEČIUS

Baltijos klausimas buvo iškeltas ketvirtoje sekcijoje kurį svarstė tarptautinio teisingumo ir taikos klausimus. Po to, kai diskusijose išryškėjo teigiamas pasiekimas už tautų apsisprendimo teisę Skaros (Švedija) katedros klebonas pasiūlė konkrečiai pasisakyti už tos teisės pripažinimą Baltijos valstybėms. Į tai tuojau reagoavo metropolito Nikodemo «dešini» ranka» vysk. Juvenalis, kuris pareiškė negalįs tokio sąryšio suprasti. Baltijos respublikos, teigė jis, turinčios tokias pačias teises kaip ir kitos SSSR respublikos ir nesandėtos skriaudžiamos.

Kai norvegų delegatas iškėlė, kad PBT turėtų pasmerkti tikiybines komunistų valdomuose kraštuose, kitas sovietinis ortodoksų delegatas atsakė, kad jam nežinomas toks atvejis, kur būtų buvusios suvaržytos tikinčiųjų teisės. Tokiu būdu patys ortodoksų sovietiniai delegatai dar kartą patvirtino baltiečių spaudos konferencijoje jiems mestą kaltinimą kad jie padeda režimui nusiūpti tikrąją padėtį.

A. Lemberg

OKUPUOTOJE LIETUVOJE

SOVIETŲ KARINIO LAIVYNO bazės Klaipėdoje plečiamos Jūrų laivyno remonto įmonėje Nr. 7 pastatytas naujas blokas, kuriame bus įkurdinti remonto mechaniniai ir liejimo cechai, sandėliai valgykla. Dirbtuvių darbininkai «nutarę» artimiausiu laiku pasiekti Vakarų Sibiro metalurgų pajėgumą. Plečiamos ir kai kurios krantinės,

BALTOSIOS VOKIOS (Vilniaus apyl.) durpyną sovietai pradėjo eksploatuoti 1952 m., tada pagamindami 18.000 tonų frezerinių durpių. Š. m. liepos mėnesį iškasė net keturius milijonus tonų durpių.

ANYKŠČIŲ VAISMEDŽIŲ medelynas bei sodininkystės ūkis apima 131 ha daugiamečių sodinių ir 20 ha skiepyno. Anykščių vaismedžių medelyno direktorius — Z. Nazarovas.

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Kiek tai tiesa pas mus?

JAUNO JAV LIETUVIO LAIŠKAS

(Perspaudiname jį, kiek sutrumpinę iš „Laiškų Lietuviams“. Šiuo laišku jis atsiliepė į vieną N. Gailiūnienės „L. Laiškuose“ atspausdintą ir vėliau plačiai diskutuotą straipsnį. Perspausdinimu norėtume prisidėti prie to, kad jaunoji ir senoji lietuvių generacija, nors ir ne iš dypukų apie kuriuos daugiausia laiške rašoma, geriau suprastų viena kitą — Red.)

Dear Mrs. Gailiūnas

Jūsų adresą gavau iš mano draugo, kuris gyvena netoli jūsų miesto. Aš nežaliu diskutuoti jūsų article (straipsnio), nes sunku rašyti lietuviškai ir nenoriu sudaryti sunkumų mano tėvams ir sau namuose...

Skaityti ir suprasti lietuviškai neturiu sunkumų. Lietuviškos spaudos neskaityau aš ir kiti lietuviai iš mano generacijos. Priežastis yra, kad mes negalime tikėti ta spauda. Visi articles yra iš vienos pusės: tik vieni lietuviai yra geri, o visi kiti Amerikoje yra arba blogi arba durni.

Jūsų article perskaičiau dėl to, kad mano tėvai su jų draugais krikavo jį su dideliu pikumu. Tas rodė, kad šis article turėjo būti geras. Ir aš buvau teisingas. Ką Jūs parašėte yra 100% tikra.

Į mano mintį įėjo tik vienas Jūsų pasakymas: „Gerai, kad mūsų jaunimas neskaitytų lietuviškos spaudos. Jis matytų, kokia didelė bedugnė tarp to, ką mes sakome ir ką mes darome“.

Tokios tiesos dar niekas nedrįso parašyti. Bet ir neskaitytų, mes matome tokį dvigubą veidą pas lietuvius. Aš jums duosiu keletą pavyzdžių:

1. Kad aš baigiau gimnaziją, kad aš negeriu, nerūkiau ir nepavirtau į hippy, mano tėvai turėtų dėkoti amžinos atminties prez. John Kennedy ir senatoriui Robert Kennedy dieną ir naktį... O mano tėvas neleido, kol jis gyvas, pakabinti prez. J. F. Kennedy paveikslą ant sienos, nes aiškino, „demokratams pardavė Lietuvą Maskvai“.

Bet mano tėvas ir beveik visi jo draugai yra respublikonai, kad nė vieno žodžio negalima pasakyti prieš tą partiją...

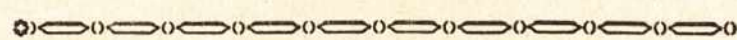
2. Mūsų visų tėvai reikalauja, kad mes mylėtume jų Lietuvą už viską daugiau. Bet kai jie kalba apie mūsų Ameriką, mes negirdime nei vieno gero žodžio, apart „durnių kraštas“.

3. Jie nori mūs įtikinti, kad visi lietuviai yra geros širdies ir didelio teisingumo žmonės, nes labai dievoti. Bet kai aš girdžiu, kaip dypukai keikia negrus, negaliu daugiau į tas pasakas tikėti. Jie sako, kad gelbėjo žydus. O kai pamini negrus, gauni jų atsakymą: „Jiems reikia Hitlerio“...]]

4. Jie mus kaltina, kad susirinkimuose nemylime paskaitų. Norime tik linksintis. — Mano tėvai turi daug draugų. Jie vizituoja mus, ir mes einame pas juos. Kai buvome jaunesni, tėvai mus imdavo dėl susidraugavimo su lietuviškais. Dabar aš jau negalėčiau pakęsti tų kompanijų. Ten niekada negali girdėti jokios protingos kalbos. Jie tik kalba, kaip buvo gera gyventi Lietuvoje arba plepalus apie kitus dypu-

Detroito lietuviai skautai jubiliejinėje stovykloje atlieka stovyklos įrengimo darbus.

KLEMENSAS JŪRA

PRANUI ZIEZIUI

Amžinos Atminties Lietuviai iš Nuostabiojo Miesto
30 d. nuo mirties proga

SIT TIBI TERRA LEVIS —
TAU, PRANČIŠKAU, KAPYNO TYLOJ...
MES SU ASARA LENKIAME GALVAS
DIDŽIO LIŪDESIO, SKAUSMO DIENOJ...

TU BUVAI

O, taurasis lietuvi, Augštaitijos laukų! —
Brangus broli, kilnioji širdis! —
Bridai drąsiai, ryžtingai — okeanais vargų —
Siela — daug iškentėjus — didil

Būties kovą laimėjęs, vargus nugalėjęs,
Vistiek broliškaip paprastas Tu! —
Nelaimingų globėjas. Altruizmo sėjėjas! —
Atminimas, be žodžių brangus!

Žemės vieškelį vingiuos painiausiuos —
PRANAS ZIEZIS keliauja drąsus!
Tiesia ranką tautiečiui pirmiausia,
Optimizmas jo žavi visus!

Mielas brolis kiekvieno lietuvi, —
Brangus draugas — kiekvieno žmogaus...
Rodos niekad nebūtum tikėjęs —
Jis paliks mus visus — išskellaus...

TU BŪSI

Tu buvai! Tu esi! Tu mums būsi —
Šviesiu kelrodžiu žemės varguose!
Aš žinau: iš Anapus Tu ne kartą ateisi —
Ir ne vieną iš mūsų pagausi!

Te karta būsimoji, savo žygiuos gaji ir gyva —
Kaip tautietį, kaip brolių pagerbs!
Optimizmo ir ryžto kupina ir laisva —
Prieš dulkes Tavas nusilenks!

kus. Lietuvoje buvo tas herojus, kas galėjo daugiausia išgerti konjako ar kokia ponia galėjo iškepti daugiausia tortų ant velykų stalo...

5. Mano generacijos lietuviai turi daug problemų, bet mes negalime jų spręsti lietuviškoje spaudoje. Mes tik susilauktume daugiau kaltinimų iš mūsų tėvų. Mes turime tik vieną pasirinkimą: stovėti nuo senesnių lietuvių DP tiek toli, kiek galima. Su senais Amerikos lietuviams lengviau kalbėti, nes jie myli Ameriką...

Aš turiu tik vieną klausimą ar Jūs turite vaikų? Jei turite, ar Jūs leidžiate juos laisvai mylėti Ameriką?

Sincerely Yours
Amerikos lietuvis

— Kaip reaguoja jauni, jei jų akyvaizdoje kas nors ne pagrįstai peikiama, kaip čia, jų gimtasis kraštas, arba kai sužino apie barnius, šmeižtus nesugyvenimą? Bet ar visi lietuviai ir visa lietuvių spauda yra tokie vienašališki? Ko reikėtų, kad jaunimas skaitytų lietuvių spaudą? Laukiame visų, jaunų ir suaugusių, pasisakymo.

Red.

Sesės Skautės V. J. Jubiliejinėje Stovykloje

Seserija šioje stovykloje sukūrė neužmirštamą Lietuvos kampe. Žygiuojanti per seserijos stovyklą laubė tėviškės nuotaika

Dzūkijos rajonas įsikūręs Rako ažuolyno pakraštyje. Tačiau šieno kvapas ten, kaip Lietuvos laukų. Stovyklo vartai — šieno pastogė. To pat šieno danga papuošta ir parodėlės palapinė. Už rajono tvoretės plaukia javų laukai, tolimos, mėlynos pamiškės. Tikra vidudienio kaitroje besnaudžianti tolimoji Dzūkija.

Šalia dunkso išdidi Suvalkija. Baltų beržų šlamėjimas ošia sesių skaičių dainos ritman. Mat jos repetuoja masinį montažą Suvalkijos dienos laužui. Aišku, suvalkiečių turi būti mandresnės už kitas. Užtat jų ir stalas įmantresnis, Lietuvos žemėlapis, nusmaigstytas skilčių vėliavėlėmis, ir svetainė palapinių rate po skėčių pupso.

Takeliu žemyn paėjęs patenki tankios lapyinės tyliu šlamėjimu bylolojančion Žemaitijon. Lopšnyje dvelkia miško ramybė, kaip senovės padavimų miškingoje žemaičių žemėje... Kas žino, gal šio rajono puošmena — linksma vakarį vaizduojančios tautiniais rūbais pasipuošusios figūrėlės, susirinkusios prie sodybos šulnio subatvakario vakaronei, vidurnaktyje iš tikro sutrenkia klumpakojį? Gal tada prabyla knygos nešiai, atbunda partizanai?...

Po to patraukiu Aukštaitijon, kuri pro medžių liemenis, plazdančius raštuotais raudono audeklo takais, iš tolo į save vilioja. Tai darbščiosios Kanados sesės, Montrealio ir Hamiltono skautės, ištraukusios čia tulpėmis, lelijomis raštuotas juostas iš savo kraičio skrynių ir padabinusios jomis Aukštaitijos vartus.

Įdinga Aukštaitija ir nepakartojama savo verpstėmis, indaujomis, kviečių pėdais, miestų herbais, skaptuota koplytėle ir kitomis įrangomis, kurios dabina kiekvieną rajono kortelę!

Dar buvo Baltijos pajūris, pilnas visada linksmy, nors ne kartą šlapių, sesių jūrininkių. Tai skautės iš Toronto „Šatrijos“ tunto,

(Iš Dr. ir T. Žib.)

Kiek tikinciuju dar vengru jaunime?

Budapeštas. — Kaip skelbia sovietinio bloko komunistų sociologai, kurie buvo susirinkę Budapešte, pagal naujausius tyrimus Vengrijoje, nežiūrint ateistinės propagandos, dar vis apie 20% jaunimo 17—28 metų amžiuje yra tikintys ir lanko bažnyčias. (Kažin ar daugiau pas mus jaunimo eina bažnyčion Mišią? — Red.)

Dar didesnis procentas jaunimo išpažįsta tikėjimą Lenkijoje ir Čekoslovakijoje. Jugoslavijoje je pasisakė ateistais tik 17% jaunimo.

Skaudzios pasėkos dirbtinės gimdymų kontrolės

MINTYS IŠ PAULIAUS VI ENCIKLIKOS "HUMANAE
VITAE — ŽMOGIŠKOJI GYVYBĖ"

Anksčiau jau buvo perduotos šios enciklikos mintys, kad vedusieji teisingai naudojami gimdymų kontrole, pamaudodami prigimties dispozicija — natūralų ritmą moters nevaisinamo periodu.

Vartojant gimdymų kontrolei dirbtines priemones, visų pirma toks lengvas ir platus kelias atsivertę į vedusių neįtikimybę ir moralinį nuosmukį?

Nereikia daug patirties žmogaus silpnumo pažinimui ir suprasti žmones, ypač jaunus, kurie šiuo atžvilgiu taip lengvai pažeidžiami. Reikia juos padrasinti, kad būtų ištikimi doros įstatymams, kad jiems nebūtų patiekta lengvos priemonės tų įstatymų išvengimui.

Bijoma taip pat, kad žmogus gali prarasti pagarbą moteriai ir nebesirūpinti jos fizine ir psichologine lygsvara. Moterį laikyti tik savanau-diško malonumo įrankiu, o ne respektuojama ir mylima gyvenimo drauge.

Taip būtų valdžiai įteikiamas į rankas pavojingas ginklas. Ji nekreiptų dėmesio į moralės reikalavimus. Kas tada galėtų peikti valdžią, jei tas priemonės pritaikytų vedusiųjų šeimų problemų sprendimams? Kas sulaukytų valdovus, kad savo žmonėms neuždėtų kontrakceptyviųjų priemonių naudojimą, kada jiems tai atrodytų naudinga?

Tokiu būdu žmonės, norėdami išvengti individualių šeimų arba socialinių sunkumų, nebeužlaikytų dieviškojo įstatymo. Tada va džia įsikisčių į patį asmeniškiausią ir slapčiausią vedybinio intimumo sektorių.

BAŽNYČIA — VYRO IR
MOTERS KILNUMO
GYNĖJA

Doros įstatymų autorius yra

ne Bažnyčia. Ji tik yra jų aiškintoja ir saugotoja. Ji ne gali paskelbti tai, kas pagal protą nėra leistina, kas viduriniai ir nekeičiamai prieštarauja tikrajai žmogaus gerovei ir prigimčiai.

Gimdama vedusiųjų moralę ir pilną doros vykdymą, Bažnyčia žino, kad ji teikia pagalbą tikrai humaniškos civilizacijos kūrimui. Ji įpareigoja žmogų neatsisakyti savo paties atsakomybės ir kilnumo techninių priemonių sąskaiton. Ji gina vyro ir žmonos žmogiškąjį kilnumą!

— Turėti tiek daug vaikų, kiek prigimtis teikia, mūsų laikais nebėra dorybė — pasakė vienas iš konservatyviškiausių Brazilijos arkivyskupų.

MC NAMARA IR VALDIŠKA
GIMDYMŲ KONTROLĖ

Neseniai Brazilijoje ir kitose Lotynų Amerikos valstybėse lankėsi Roberto McNamara, pasaulinio Banko pirmas viceprezidentas. Jis patvirtino šio banko 75 milijonų dolerių paskolą Brazilijai ir pažadėjo dar didesnę suteikti.

Šio lankymosi proga pasakytoje savo garsiojoje kalboje sakė, kad „Pažangos Sąjungos ir Pasaulinio Banko“ siekis yra padvigubinti paskolas Lotynų Amerikai švietimo srityje per būsimus 5 metus, gi žemdirbystėje per dvejus.

Taip pat kalbėjo, jog «norim įrodinti Pasaulinio Banko nariams — valstybėms, jog greitas žmonių dauginimasis tuo pačiu sumažina krašto išsivystymo greitį. Todėl privalome populiacijos arba žmonių dauginimosi politiką pastatyti ateityje mūsų strategijos, planavimo centre».

Nors tai stipriai pareikšta, tačiau vėliau aiškiai panei-

gė, jog įvedimą valdiškos gimdymų kontrolės šalyje sta to sąlyga Banko suteikimui paskolos kuriam atsilikusiam kraštui.

GIMDYMŲ KONTROLĖ
INDIJOJE

Vykdamas Vyriausybės numatytus šeimų planavimo siekius, Indijoje iki šiol jau buvo sterilizuoti 4.300.000 žmonių.

SUŠELPTOS KARO AUKOS
EGIPTIE. Aleksandrijos uoste neseniai iškrautos 5 tonos vaisių ir maisto produktų, kuriuos pasiuntė popiežius katalikiškųjų draugijų vardu. Pagalbos perdavimo iškilmes dalyvavo Apaštaly Sosto Nunciatūros ir Egipto vyriausybės atstovai.

KATALIKAI UGANDOJE
Pagal naujausius duomenis, šalia Belgijos Kongo esančioje Ugandos respublikoje tarp jos 7 milijonų gyventojų 3 milijonai priklauso Katalikų Bažnyčiai. Jų dvasiniais reikalais rūpinasi 810 kunigų, 350 brolių vienuolių ir 1770 seselių. Be to, ypatingos reikšmės apaštalavimo darbe turi tinkamai paruoštų 4.500 katechetų, katekizmo mokytojų.

PAGALIAU LEIDO. Lenkų komunistinė valdžia netoli Krokuvos esančiame naujame pramonės priemiestyje Nowa Huta pastatė bažnyčią, kurios katalikai darbininkai reikalavo jau kelis metus.

MODERNIOS MIŠIOS
TOVYKLOJE

Kanados moksleiviai ateitiniškai turėjo savo vasaros stovyklą tiepos — rugpiūčio mė-

nesyje Vasagoje. Dalyvavo 144 stovyklautojai visas dvi savaites. Sovykos vadovybės daugumą sudarė jaunimas — studentai ir paskutinių klasių gimnazistai. Jauni vadovai daug prisidėjo prie stovyklos pasisekimo savo originaliais sumanymais ir idėjom.

Ir Mišios, kuriomis būdavo pradėdama stovyklos diena, šiais metais jaunimui ypatingai patiko. Tuoj po vėliavos pakėlimo visi susėdavo po didelę pušimi, kur prasidėdavo Mišios. Giesmė, palydint gitarai. Ateičia kunigas ir pradeda Žodžio liturgiją. Iki aukojimo viskas vyksta gamtoje.

Po to visi procesijoje giedodami eina salėn ir Mišios tęsiamos toliau. Niekas nesėdi suoluose, bet visi sustoja pusračiu apie altorių. Prieš Komunią kapelionas perduoda taikos linkėjimą, ir visi stovyklautojai vienas su kitu pasisveikina. Mišių metu giedodavo giesmes, palydint gitarom: Daugel stovyklautojų pareiškė, kad jie pirmą kartą Mišių metu jautė tokią nuotaiką ir artumą su Kristumi.

SKAITYKITE IR
PLATINKITE
NINTELI PIETŲ AMERIKAI
SAVAITRAŠTI «MŪSŲ
LIETUVA»

ĮSIDĖMETINI ADRESAI
LIETUVOS ATSTOVYBES
URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol Grišonas, Ciudad de Paris 5836 Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Ceslovas Jakiūnas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52 2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Atleikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

EMMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas. Kurio puikų veiksma į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias
statybos medžiagas bei visokių
namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS
PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina
V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av
Zelina, Mons. Pio Ragažinskas,
Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos
Pirmininkas p. Juozas Mate-
lionis, Rua Iatai, 150 — Casa
Verde, Tel. 51-4011,

TĖVAI JÉZUITAI: Rua Li-
tuania, 67, Mooka — Tel
92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRA-
ZILIJOJ — Pirmininkas p
Aleksandras Bumblis, Rua
Gen. Fonseca Teles, 606
Tel. 81-6423.

Iždininkas p, JURGE GARŠ
KA, Rua Oratorio, 3093,
Alto da Mooka.

LIETUVIŲ KALBOS

PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Cama-
can, 625 — trečiadieniais
18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67
šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS
LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Mooka r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios

išpažintys čia klausomės kasdieną prieš mišias.

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10 val Utinga 16,30 val.

Trečią Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 11,15 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67. — MOÓCA — SÃO PAULO, 73

MIŠIOS UŽ TAIKĄ IR TAUTŲ SUSIBROLIAVIMĄ

Jos įvyks pirmą Advento sekmadienį, gruodžio 1 d. Nossa Senhora da Paz — Taikos Karalienės Bažnyčioje, 17 val., visai arti Changai, prie Parque Dom Pedro II. Jas ruošia São Paulo arkivyskupas kardinolas Agnelo Rossi, susitaręs su įvairių tautinių bendruomenių klebonais ir kapelionais. Per jas atskirų tautų atstovai nuneš prie altoriaus per aukojimą toms tautoms charakteringas dovanas ir šiaip atskiros tautinės grupės turės progą pasirodyti. Iš anksto ruoškimės ir pasikirkime tą sekmadienio popietę joms.

MIRÉ

Jurgis Jovaiša lapkričio 7 d., gyvenęs Agua Raza priemiestyje. Velionis buvo gimęs 1884 m. kovo 10 d. ir Brazilijoje atvykęs 1926 metais Reikiame jo giminėm užuojautą.

Mooca

BUS VAIDINIMAS IR KONCERTAS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės vaidintojų grupė ruošia, vadovaujama režisieriaus adv. V. Tūbelio, įdomų vaidinimą. Ji «Aušros» choras ruošiasi koncertui. Tas vaidinimas ir koncertas įvyks gruodžio 15 d. Vinco Kudirkos vardo rūmuose Mookoje. Tad pasinaudokime progą išgirsti savuosius menininkus — vaidintojus ir dainininkus!

TARYBOS SUSIRINKIMAS

Pranešu, kad lapkričio 22 d. 20 val., Vinco Kudirkos rūmuose, rua Lituania, 67, Mo-

oca, yra šaukiamas Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos susirinkimas. Jame kun. P. Daugintis plačiai painformuos apie III PLB-nės Seimo darbus. Visą tarybą ir suinteresuotus B-nės narius kviečiu dalyvauti

Kun. Juozas Šeškevičius
Tarybos pirmininkas.

UŽSIMOKÉJO UŽ «M. L.»

St. Šabonas 15 ncr., Lucija
Zucatto 10 ncr.

SVEIKINIMAI SUKAKTUVININKAMS

Svenčia savo gimtadienius: lapkričio 15 d. Adelė Žarkauskienė, Zaluba; lapkričio 16 d. Antanas Ralickas; lapkričio 17 d. Arūnas Steponaitis, Aldona Kučinskaitė; lapkričio 18 d. Vytautas Vosylius; lapkričio 21 d. Juozas Skurkevičius; lapkričio 22 d. Stefanija Saldienė, inž. Mitruelis; lapkričio 23 d. Longinas Gagalas, Elvira Gudeliauskas Cristofaro.

Jiems ir kitiems sukaktuviniams mūsų gražiausi linkėjimai!

VIS DAR NEATSIÉMÉ DOVANOS

Antanas Juodzevičius yra parvežęs iš Lietuvos dovanų Kostui ČINIKUI (ne Čizikui, kaip per nesusipratimą buvo paskelbta). Jis yra prašomas ateiti ir atsiimti rua Pascoal Moreira, 31, Mooca. Pažįstantieji K. Činiką malonėkite jam pranešti.

Artinasi šie metai prie galo. Mielai skaitytojai, malonėkite paskubėti atsilyginti už šiuos 1968 metus ir pratęskite sekantiems metams. Kas tai nepadarys iki Naujų Me-

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clínica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

tų, po to jau reikėti mažiau-
siai 12 naujų kruzeirų.

Laikraščio Administracija

V. Zelina

ŠV. CECILIJOS ŠVENTE, savo dangiškosios globėjos šventę, Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras atšvęs pagal susidariusią tradiciją lapkričio 24 d. savų tarpe. Šis choras gruodžio 1 d. yra pakviestas koncertuoti ir pasirodyti su tautiniais šokiais į General Motors Sporto Klubą. Dar yra numatomas ir sekančias išvažiavimas į São José dos Campos,

UŽ PETRĄ VIESĄ šv. mišios egzekvijos bus 15 d. lapkričio, 19 val. V. Zelinoje.

VAŽIUOCJAME I PIKNIKĄ

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ruošia tautiečiams pageidaujant, dar kartą pikniką. Jis bus kitą sekmadienį, lapkričio 24 d. Praia Grande.

Puikūs DANUBIO AZUL autobusai išeis iš Casa Verde, Vila Prudente, Rua Lituania, 67, Mooca ir Vila Zelina. Bilietai gaunami pas Brolijos narius. Šokiams gros lietuviška tipiška muzika.

Comunica o Conselho Paroquial de Vila Zelina, que foi extraviado nesta data o talão de prêmios contendo os números de 001 a 015 e 501 a 515 não tendo portanto qualquer valor, caso sejam os mesmos sorteados na data estipulada.

A DIRETORIA

LIETUVIS CHIRURGAS DENTISTAS

DR. ALBINAS J. BENDŽIUS

Clinica — X spinduliai — Protezė — Ortodontia
diplomuotas São Paulo Universitete
Consultorio: Rua 12 de Outubro, 63, 1.º Andar, Sala 108,
(ėjimas iš Loja Ducal). Priima nuo 15 iki 19 val.

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clínica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

LIETUVÉ ADVOKATÉ

IRENA GRITĖNAS—SPINA praneša savo tautiečiams, kad ji priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo 7 de Setembro, 52 6º andar, sala 607 (priešais Fórum), nuo 16 iki 18 val.

Taip pat ji kviečia įsirašyti į steigiamą juridinę organizaciją "Lietuva", kurios nariai už mažą mėnesinį mokestį gauna šias lengvatas: 1) konsultas dovanai, 2) taip pat visos informacijos ir laatsinkymai, 3) juridinė orientacija ir 4) už specialią kainą daromi inventarai, iškraustymai ir nejudomų turtų administravimai.

SKAMBĖJO DAINA, ŽAVĖJO ŽODIS

Tas mūsų lauktasis menininkų koncertas jau praėjo. Jame dalyvavo apie 400 tautiečių ir jų svečių iš viso S. Paulo miesto ir jo vilų; net iš telimo Santos uosto buvo atvykusių.

Visi dalyviai su atsidėjimu klausėsi senųjų mūsų liaudies dainų, naujųjų kompozitorių harmonizuotų ar sukurtų dainų ar keletą arijų iš žinomųjų operų. Gražiai skambėjo daina, dainuojama solistės Aldonos Stempuzienės. Žavėjo lietuviškasis žodis, taip meniškai skaitomas dramos aktorius Leono Barausko iš mūsų poetų ir rašytojų veikalų. Jis susilaukė karštų ir ilgų publikos plojimų. Patiko ir Leono Barausko atsiveikimo žodis visų trijų menininkų vardu su São Paulo Lietuviais ir perduotas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos sveikinimas Brazilijos lietuviams. Prie to koncerto pasisekimo daug prisidėjo kompozitorius muzikas Darius Lapinskas, meniškai palydėjęs pianu dainavimą ir rečitalį.

Visi dalyvių vardu tenka pareikšti tikrai nuoširdžią lietuvišką padėką tiems trims lietuviams menininkams ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybai, atsiuntusiai juos mums. Padėka taip pat Koncerto Rengimo Komisijai su prel. P. Ragažinsku priešaky ir visiems tiems tautiečiams, tautietėms, kurie savo darbu, rūpesčiu ar pinigų prisidėjo prie šio aukšto meniško lygio koncerto suruošimo.

(Dalyvis)

PRIE VILNIAUS VALSTYBINĖS KONSERVATORIJOS nuo 1947 m. veikia meno

ATSKIRO NUMERIO KAINA 0,20

mokslų dr. Jadvygos Čiurlionytės suorganizuotas liaudies muzikos kabinetas, kuriame yra sutelkta daugiau kaip 18.000 liaudies melodijų. Pradžioje konservatorijos studentai dainas užrašydavo pieštuko pagalba, kol pagaliau buvo įsigytas magnetofonas. Kabineto rinkiniuose yra A. Čepukienės įdailuotos 475 dainos, A. Pacenkaitės — 324, J. Zubauskaitės — 164. Šios trys liaudies dainininkės yra pralenkusios kitas nepaprastai mintimi ir liaudies dainų mokėjimu. Retu muzikalumu iš kitų tarpo išsiskiria dzūkės P. Navickienės ir žemaitės B. Baguckienės dainos. Dabartinė liaudies muzikos kabineto vadovė yra folkloristė G. Četkuskaitė, su Vilniaus plokštelių studija paruošusi ir išleidusi pirmąją «Lietuvių liaudies dainų antologiją». Šiuo metu yra ruošiamas spaudoje dzūkų krašto dainų rinkinys.

IŠVYKO PATENKINTI

Solistei Aldonei Stempuzienei, aktoriui L. Barauskui ir muzikui D. Lapinskui patiko, kad lietuviškoji publika dėmiškai ir susižavėjimu klausėsi jos dainuojamų dainų, ar jų, ir jo teatrališko skaitymo su akompaniavimu lietuvių poetų ir rašytojų veikalų ištraukų. Buvo patenkinti ir jų pagerbimo koktelio, kuriame dalyvavo apie 200 tautiečių, kurie su jais kalbėjosi, fotografavosi, jais interesavosi.

Pirmadienį jie apžiūrėjo S. Paulo miestą, gražiąsias Santos apylinkes, uostą, Guarujá paplūdimį, sutiko ten lietuvių ir t.t. Antradienį mieste jie prisipirko įvairių dalykų. Taip pat antradienį išleisti juos į Congonhas aerodromą susirinko apie tuzinas lietuvių. Jie išvyko labai patenkinti ir su geriausiais prisiminimais. Tik iš S. Paulo lietuvių kolonijos po koncerto jie gavo stamboką gratifikaciją grynais pinigais, o ne vien suvenyrų.

Jiedu — Aldona Stempuzienė ir Darius Lapinskas išskrido 13 val. Varig lėktuvu. (Aktorius L. Barauskas turėjo skubiai išvykti tą patį koncerto vakarą). Juos palydėjo į Rio de Janeiro prel. P. Ragažinskas, kuris turėjo ten įvairių reikalų atlikti.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SÃO PAULO LIETUVIAMS JŪZUTAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU

CAIXA POSTAL 4421,
8. PAULO, BRASIL.

